

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514200851
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1514200851.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, A., zastúpeného JUDr. Petrom Krafčíkom, advokátom so sídlom Nám. osloboditeľov 39, Michalovce, proti odporcovi: V. B., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, B., zastúpenému advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o nariadenie predbežného opatrenia v konaní o neúčinnosť kúpnej zmluvy, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 3.2.2014, č.k. 12C/39/2014-20, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 3.2.2014, č.k. 12C/39/2014-20 m e n í tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, doručený súdu dňa 22.1.2014, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami: bytom č. XX na ul. I. č. XX, XXX XX B., v bytovom dome súp. č. XXXX na parc. J. "C" č. XXXX a podielom XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, evidovaných Správou katastra hlavného mesta B. na LV č. XXXX pre kat. úz. X., obec BA - m. č. X. okres B. V, najmä ich predať, darovať alebo inak scudziť, či zaťažiť právom tretej osoby.

V jeho odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 22.1.2014 domáha určenia, že právny úkon - kúpna zmluva povolená vkladom do katastra nehnuteľností V XXXXX/XX zo dňa 24.9.2013, uzatvorená medzi odporcom a I. B., rod. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom I. XX, B., na základe ktorej bol vykonaný vklad vlastníckeho práva V XXXXX/XX k bytu č. XX, na I. č. XX, XXX XX B., v bytovom dome súp. č. XXXX na parc. J. "C" č. XXXX a podielu XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX evidovaných Správou katastra hlavného mesta B. na LV č. XXXX pre kat. úz. X., obec BA - m. č. X. okres B. V, je voči navrhovateľovi právne neúčinná. Svoj návrh odôvodňuje tým, že je veriteľom I. B., rod. Q., nar. X.XX.XXXX s pohľadávkou vzniknutou na základe právoplatného a vykonateľného Osvedčenia o dedičstve P. U. L. - notára, sp. zn. 15D 504/2007, Dnot 4512008 zo dňa 5.10.2010, na základe ktorého sa povinná v zmysle výroku IV. písm. CI zaviazala zaplatiť navrhovateľovi (mimo sumy 10.788,02 eur splatnej v lehote troch mesiacov od právoplatnosti Osvedčenia, ktorá suma už bola splatená) sumu 10.788,02 eur v lehote do deviatich mesiacov od právoplatnosti Osvedčenia. Nakoľko k úhrade pohľadávky 10.788 eur v dobe splatnosti nedošlo, bol podaný návrh na výkon exekúcie, na základe ktorého dňa 11.4.2013 poverený súdny exekútor P. F. I. vydal Upovedomenie o začatí exekúcie a Exekučný príkaz sp. zn. EX XXX/XX, ktorým zakázal povinnej nakladať so svojím majetkom, ktorý podľa Exekučného poriadku podlieha exekúcii. Napriek uvedenému I. B. uzatvorila s odporcom kúpnu zmluvu povolenú vkladom do katastra nehnuteľností pod V XXXXX/XX zo dňa 24.9.2013, ktorou došlo k zmene vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam tak, že odporca sa týmto právnym úkonom stal ich výlučným vlastníkom.

S podaným návrhom vo veci samej navrhovateľ zároveň žiadal, aby súd nariadil predbežné opatrenie. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ odôvodňoval tým, že má dôvodnú obavu hraničiacu s istotou, že odporca vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam po informácii o začatí tohto konania vo veci samej prevedie na tretie osoby, prípadne nehnuteľnosti inak zaťaží, čím ohrozí budúci výkon rozhodnutia vo veci samej - teda uspokojenie pohľadávky navrhovateľa z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Túto obavu navrhovateľ osvedčuje tým, že odporca nielen ako syn dlžníčky s trvalým pobytom na spoločnej adrese, a ako spoluvlastník nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q. mesto, evidovaných Okresným úradom A., spolu s matkou ako dlžníčkou (kde bolo už v čase prevodu bytu č. XX vyznačené exekučné záložné právo), musel viesť o prebiehajúcej exekúcii. Napriek tomu bol kúpnu zmluvou majetok povinnej, postihnuteľný v exekúcii, prevedený na odporcu.

Súd poukázal na ust. § 102 ods. 1 veta prvá, § 75 ods. 4, ods. 6, § 76 ods. 1 písm. e), ods. 4 O.s.p., s tým, že preskúmaním obsahu spisu a podaného návrhu dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa ohľadne nariadenia predbežného opatrenia je potrebné vyhovieť. Uviedol, že sa stotožnil s navrhovateľom uvedenými skutkovými a právnymi dôvodmi, pričom vychádzal aj z tej skutočnosti, že nariadeným predbežným opatrením nedôjde k takému obmedzeniu katastrálneho vlastníka, ktoré by mu znemožňovalo nehnuteľnosť riadne užívať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S napadnutým uznesením nesúhlasí, považuje ho za nesprávne a nezákonné. Poukázal na to, že navrhovateľ vo svojom návrhu zamlčal dôvod, pre ktorý matka odporcu - I. B., doposiaľ nesplnila dlh vymáhaný v exekúcii vedenej v prospech navrhovateľa ako oprávneného súdnym exekútorom P. F. I. pod sp. zn. EX XXX/XX. Odporca v odvolaní popísal skutkový stav takto: Dňa 18.4.2006 došlo medzi dlžníčkou a jej rodičmi - G. Q. a P. Q. k uzavretiu Zmluvy o správe majetku a vysporiadaní majetkových pomerov, ktorou ju rodičia poverili spravovaním nehnuteľností: dom súp. č. XXX na parc. č. XXXX, záhrady parc. č. XXXXX o výmere 362 m², zastavané plochy a nádvorcia parc. č. XXXX o výmere 117 m², nachádzajúcich sa v katastrálnom území Q. mesto, okres A. I, obec A. - Q., zapísaných na LV č. XXXX, ktoré boli v podielovom spoluvlastníctve dlžníčkiných rodičov. Dlžníčka si následne zariadila poskytnutie úveru, lebo rodinný dom potreboval nevyhnutne rekonštrukciu. Bol jej poskytnutý úver vo výške 1,848.000,- Sk. Dňa 30.11.2006 dlžníčka vyplatila navrhovateľa vo výške 350.000,- Sk (11.617,87 eura) z dôvodu, aby sa z nehnuteľnosti v A. (rodinného domu) vysťahoval, čo aj urobil. Osvedčenie o dedičstve zo dňa 5.10.2010, sp. zn. 15D/504/2007, Dnot 45/2008, obsahuje dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva po poručiteľovi - otcovi dlžníčky, ktorý je zároveň aj otcom navrhovateľa. Podľa tejto dohody bola dlžníčka povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 21.576,04 eura. Všetci súrodenci dlžníčky, okrem navrhovateľa, priznali pred notárom vyplatenie finančných prostriedkov z titulu dedičského podielu po ich otcovi v zmysle Zmluvy o správe majetku a vysporiadaní majetkových vzťahov zo dňa 18.4.2006. Sumu vo výške 11.617,87 eura však dlžníčka navrhovateľovi vyplatila už dňa 30.11.2006, čo navrhovateľ potvrdil svojím čestným vyhlásením. Po tom, ako dlžníčka de facto uhradila navrhovateľovi sumu vo výške 22.405,89 eura (čiastka 11.617,87 eura bola vyplatená 30.11.2006 a čiastka 10.788,02 eura v zmysle dohody dedičov - prvá splátka v prospech navrhovateľa), pričom uhradiť bola povinná výlučne sumu 21.576,04 eura, navrhovateľ ako oprávnený inicioval voči dlžníčke ako povinnej predmetnú exekúciu o vymoženie sumy 10.788,02 eura s príslušenstvom, t. j. o vymoženie druhej splátky v prospech navrhovateľa v zmysle dohody dedičov zo dňa 5.10.2010. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ odmietal uznať započítanie čiastky vyplatenej mu dňa 30.11.2006 na druhú časť splátky v zmysle dedičskej dohody, podala dlžníčka dňa 1.7.2011 voči navrhovateľovi na Okresnom súde A. I návrh na zaplatenie 11.617,87 eura s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia (sp. zn. 15C/176/2011). Vzhľadom na prebiehajúce konanie na Okresnom súde A. I, povolil exekučný súd - Okresný súd B. V odklad exekúcie na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde A. I. Dlžníčka však bola v konaní na Okresnom súde A. I neúspešná, pričom jej návrh bol zamietnutý výlučne z dôvodu vznesenia námietky premlčania zo strany navrhovateľa. Rozhodnutie vo veci nadobudlo právoplatnosť dňa 30.4. 2013 a vykonateľným sa stalo dňa 4.5.2013. Upovedomenie, ako aj exekučný príkaz vo veci EX XXX/XX, ktoré priložil navrhovateľ k návrhu na začatie tohto konania, sa týkali nehnuteľností v A., ktorých sú odporca a jeho matka spoluvlastníkmi, každý o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1, a boli datované ku dňu 11.4.2013. Súdny exekútor teda zriadil záložné právo na nehnuteľnosti v A. ešte počas trvania odkladu exekúcie. V tom čase už povinná s odporcom realizovali aj právne úkony na prevod bytu č. XX v B.. Odporca ďalej poukázal na to,

že jeho matka v marci 2012 požiadala v Slovenskej sporiteľni a.s. (SLSP) o konsolidáciu svojich a synových záväzkov, a to formou hypotekárneho úveru zabezpečeného nehnuteľnosťami v A. s tým, že z nového úveru mali byť vyplatené predchádzajúce záväzky a mal byť navýšený o sumu potrebnú na dedičské podiely. SLSP žiadosti nevyhovela v celom rozsahu a celkovú výšku záväzkov navrhla rozdeliť na 2 hypotekárne úvery a zaťažiť jednak nehnuteľnosti v A. a zároveň aj byt č. XX na I. XX v B.. Oba úvery boli podpísané dňa 31.7.2012 aj z dôvodu, že povinnej a odporcovi v SLSP navrhli, aby po približne šiestich mesiacoch opätovne požiadali o navýšenie úveru zabezpečeného nehnuteľnosťami v A.. Odporca však súhlasil so spoludlžníckym záväzkom výlučne za podmienky, že byt č. XX prevedie povinná do jeho vlastníctva. V marci 2013 povinná požiadala v SLSP o navýšenie hypotéky za účelom získania finančných prostriedkov na vyplatenie dedičských záväzkov a zároveň pripravila prevod bytu na odporcu. Avšak 2 dni pred odoslaním žiadosti o hypotéku a 14 dní pred právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu A. I zo dňa 19.4.2012, č.k. 15C/176/2011-42, zriadil súdny exekútor záložné právo na nehnuteľnostiach v A., ktorými mal byť zabezpečený úver. V tom čase už povinná s odporcom realizovali aj právne úkony na prevod bytu č. XX. V mesiaci júl 2013 žiadala povinná navrhovateľa, aby zrušil exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach v A., nakoľko iným spôsobom ako hypotékou nemohla povinná získať prostriedky potrebné na splnenie záväzku voči nemu. Navrhovateľ sa vyjadril, že sa poradí s exekútorom, avšak po tomto rozhovore už s povinnou nekomunikoval. V dôsledku nezájmu navrhovateľa ako oprávneného riešiť záležitosť takým spôsobom, aby povinná mohla svoj dlh voči nemu splniť, spočívala na nehnuteľnostiach v A. naďalej exekučná ťarcha, pre ktorú povinná nemohla použiť nehnuteľnosť za účelom navýšenia hypotekárneho úveru. Vzhľadom na tieto okolnosti odporca koncom januára 2014 požiadal vo Všeobecnej úverovej banke a.s. o prenesenie hypotéky zabezpečenej bytom č. XX zo SLSP a navýšenie o sumu vymáhaného nároku, pričom táto suma by bola priamo poskytovateľom úveru poukázaná na účet súdneho exekútora. Na zrealizovanie takejto operácie je však potrebné doložiť viaceré doklady, čo si vyžaduje určitý čas. Predchádzajúce úverové záväzky odporcu a povinnej v celkovom počte 17, vzniknuté v období rokov 2006 - 2011 v súvislosti so Zmluvou o správe majetku a vysporiadaní majetkových vzťahov zo dňa 18.4.2006 a následne vzniknutým dedičským konaním (z toho spolu 4 záložné práva k nehnuteľnostiam v A. a bytu č. XX) v celkovej výške 229.000,- eur, boli konsolidáciou úverov nahradené dvoma úvermi vo výške 215.000,- eur zabezpečenými týmito nehnuteľnosťami. Keďže konsolidáciu realizovala SLSP tzv. krížovým spôsobom, so zmenou záložných práv súvisela aj zmena vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam, čím sa malo dosiahnuť, aby úverový dlžník bol zároveň aj vlastníkom tej nehnuteľnosti, ku ktorej bolo zriadené záložné právo. Odporca mal teda nadobudnúť výlučné vlastnícke právo k bytu č. XX a povinná mala nadobudnúť vlastnícke právo k jeho spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1 na nehnuteľnostiach v A.. Počas tohto procesu však navrhovateľ zriadil k nehnuteľnostiam v A. exekučné záložné právo, v dôsledku čoho nebolo možné dokončiť všetky potrebné právne úkony. Zmenou vlastníckych práv vo finančnom vyjadrení nemalo dôjsť k zmenšeniu, resp. zbaveniu sa majetku povinnej, ale práve k zväčšeniu hodnoty majetku o 64.000,- eur. Podľa odporcu návrh navrhovateľa je neprimeraný a nedôvodný, nakoľko hodnota exekučne zabezpečeného majetku (nehnuteľností v A., a bytu č. XX v B.) vysoko prevyšuje sumu navrhovateľovho nároku, a zároveň povinnej znemožňuje získať finančné prostriedky na jeho uspokojenie. Hodnota blokovaného majetku je 261.000,- + 97.000,- eur = 358.000,- eur. Suma exekučného nároku je v súčasnosti 10.269,97 eura, čo predstavuje v percentuálnom vyjadrení necelé 3 % z hodnoty majetku, a k 15.3.2014 nebude ani vo výške 10.000,- eur (vrátane odmeny exekútora). Odporca tiež poukázal na to, že exekúcia voči jeho matke ako povinnej je vykonávaná taktiež zrážkami zo mzdy, zrážkami z iných príjmov a prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Podľa odporcu uvedené skutočnosti jednoznačne popierajú tvrdenia navrhovateľa o znižovaní majetku na strane povinnej, ako aj obavy zo zmarenia prípadného výkonu rozhodnutia vo veci samej. Uvedené fakty a preukázateľné skutočnosti, na rozdiel od záverov účelovo prezentovaných v návrhu, z ktorých súd pri nariadovaní predbežného opatrenia vychádzal, podľa názoru odporcu objektívne dokazujú neexistenciu dôvodov pre nariadenie predbežného opatrenia (neexistuje potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ani obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený). Návrh navrhovateľa na začatie konania a na nariadenie predbežného opatrenia preto považuje odporca v celom rozsahu za nedôvodný, a výkon práv navrhovateľa aj za v rozpore s dobrými mravmi. Odporca tiež namietol nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že je neurčité a nezrozumiteľné, nakoľko zo samotného odôvodnenia nie je dostatočne zrejmé, ako mal súd preukázané splnenie zákonných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia, ani akými úvahami sa riadil pri vymedzení rozsahu zásahu do vlastníckych práv odporcu. Súd prevzal iba argumentáciu navrhovateľa, ktorú odporca považuje za zavádzajúcu, účelovú, a často tiež za nepravdivú, nakoľko zamlčal skutočnosti uvedené v

tomto odvolaní. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zmenil a návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Napadnuté uznesenie považuje za vecne a právne správne, a má za to, že ani skutočnosti uvádzané v odvolaní odporcu nezakladajú dôvod pre jeho zrušenie či zmenu. Povinná tvrdený zámer uhradiť pohľadávku navrhovateľa načrtnutými úverovými konštrukciami riadne nepredjednala ani s navrhovateľom ako oprávneným, ani s povereným súdnym exekútorom. Predovšetkým však neposkytla žiadnu záruku, že výsledkom jej zámerov bude uspokojenie pohľadávky navrhovateľa. Navrhovateľ sa však nikdy nebránil a ani sa nebráni poskytnutiu súčinnosti povinnej vo vzťahu k čo najskoršiemu uspokojeniu jeho pohľadávky. Nevyhnutným predpokladom poskytnutia súčinnosti zo strany navrhovateľa je však riadna komunikácia zo strany povinnej s navrhovateľom a so súdnym exekútorom. Navrhovateľ doposiaľ nemal, a ani v súčasnosti nemá konkrétnymi dôkazmi podloženú vedomosť o tom, že by povinná podnikla konkrétne kroky, ktorými by chcela splniť svoj záväzok voči navrhovateľovi. Konanie povinnej, ktorým táto svojvoľne nakladala s nehnuteľnosťami, na ktorých bolo exekučným príkazom EX XXX/XX zriadené exekučné záložné právo a zároveň jej bol ako povinnej udelený výslovný zákaz nakladania s majetkom, a to tým, že uvedené nehnuteľnosti zaťažila záložným právom banky za účelom čerpania hypotekárneho úveru bez toho, aby túto skutočnosť oznámila a odkonzultovala s oprávneným a so súdnym exekútorom, nemožno považovať za konanie smerujúce k uspokojeniu navrhovateľa ako oprávneného. Napriek tomu, že povinnej boli opakovane poskytnuté hypotekárne úvery (podľa vyjadrenia odporcu v počte 17), z týchto zdrojov získané peňažné prostriedky povinná nepoužila za účelom splnenia svojho záväzku voči navrhovateľovi. Bez poskytnutia reálnych dôkazov a záruk zo strany povinnej má navrhovateľ dôvodné pochybnosti o tom, že odporcom tvrdené postupy spojené s čerpaním hypotekárnych úverov, prevodom vlastníckeho práva k bytu č. XX na I. ulici v B., boli povinnou vykonané za účelom uspokojenia pohľadávky navrhovateľa. Navrhovateľ sa tiež ohradzuje voči tvrdeniam odporcu, ktorými označuje konanie navrhovateľa ako konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Tieto sa nezakladajú na pravde a navrhovateľ ich považuje za očierňovanie svojej osoby. Navrhovateľ vo veci uplatňovania svojej pohľadávky voči povinnej postupoval, a stále postupuje, výlučne v súlade s platnou právnou úpravou. Vzhľadom ku skutočnosti, že povinná navrhovateľovi dlhodobo odmieta dobrovoľne splniť jeho splatný záväzok, je postup navrhovateľa, ktorým vymáha svoju pohľadávku v exekučnom konaní, a zároveň návrhom podaným v tomto konaní, ktorým sa domáha, aby súd povinnej a odporcovi zamedzil podniknúť ďalšie kroky, ktoré by ohrozili uspokojenie pohľadávky navrhovateľa, za daných okolností postupom nevyhnutným a určite nie šikanóznym. Konanie v rozpore s dobrými mravmi je evidentne práve na strane povinnej. Navrhovateľ tiež poukázal na to, že odporca k svojmu odvolaniu nedoložil kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k dotknutému bytu, ani súd neinformoval o výške kúpnej ceny, ktorú ako odplatu za dotknutý byt povinnej vyplatil. Aj napriek tomu, že povinná mala z prevodu vlastníckeho práva k bytu na základe kúpnej zmluvy nadobudnúť finančné prostriedky, ktoré by jej bez problémov umožnili splniť svoj záväzok voči navrhovateľovi, k splneniu pohľadávky navrhovateľa zo strany povinnej doposiaľ nedošlo. Podľa navrhovateľa zámerom povinnej nie je uspokojenie jeho pohľadávky, ale hľadanie spôsobov, ako sa v súčinnosti s odporcom vyhnúť povinnosti splniť záväzok, a tak ukrátiť navrhovateľa ako oprávneného. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Podľa príslušných ustanovení O.s.p. (§ 74 - § 77) a ustálenej judikatúry, inštitút predbežného opatrenia slúži na zabezpečenie dočasnej úpravy pomerov účastníkov v prípadoch, ak si zistené okolnosti navrhovanú úpravu naliehavo vyžadujú a jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v spore, alebo ak je ohrozená budúca vynútiteľnosť práva, ktoré je medzi stranami predmetom sporu. Predbežné opatrenie teda dočasne upravuje pomery účastníkov za predpokladu, že je aspoň osvedčená danosť práva - nároku, ktorého sa má predbežné opatrenie týkať, a za predpokladu, že je potrebné, t.j. účelné a vhodné (teda že sa zbytočne, nevhodne, či nad mieru potrebnú, nezasiahne do práv účastníka, príp. tretej osoby).

Po zhodnotení návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a to aj z hľadiska namietaných skutočností v odvolaní odporcu, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia.

V prejednávanej veci bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný na súd dňa 22.1.2014 spolu so žalobou vo veci samej, a navrhovateľ ho odôvodňoval tým, že odporca svojim konaním - nakladaním s nehnuteľnosťou v B., ohrozí budúci výkon rozhodnutia vo veci samej, t.j. uspokojenie pohľadávky navrhovateľa z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku dlžníčky navrhovateľa. Tým mu vznikla povinnosť osvedčiť aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj povinnosť osvedčiť, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečie zmarenia výkonu rozhodnutia musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne.

Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ dostatočne neosvedčil nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana vzhľadom na pochybnosti, či došlo k zmenšeniu majetku povinnej, pretože nehnuteľnosti v B., ako aj v A., sú už zaťažené záložným právom peňažných ústavov v súvislosti s poskytnutými úvermi. Dôvody uvedené navrhovateľom v jeho návrhu, s ktorými sa prvostupňový súd stotožnil, neboli úplné a skutkovým stavom popísaným odporcom v jeho odvolaní boli podľa názoru odvolacieho súdu aj vážne spochybnené. Odvolací súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že výkon rozhodnutia vo veci navrhovateľa ako oprávneného voči povinnej (matke odporcu) sa už realizuje, teda žiadne nebezpečie zmarenia výkonu rozhodnutia nie je bezprostredne ohrozené. Povinná I. B. je zamestnaná, pričom na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy zo dňa 19.11.2013, EX XXX/XX - 57 Mm z jej mzdy sa jej mesačne strháva cca 1.411,- eur. Za tohto stavu neexistuje podľa názoru odvolacieho súdu naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, a nebol preto splnený ani tento zákonný predpoklad pre nariadenie predbežného opatrenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O trovách odvolacieho konania spojených s rozhodovaním o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodne súd prvého stupňa v konečnom rozhodnutí vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.